

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra HVORDAN HAN FIK HENDE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 138.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737873738704/facsimile.pdf> (tilgået 07. juni 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Ja der stod ganske rigtig Søren Olsen, bred og skrævende med sit alvorfuldt-bekymrede Ansigt og pustede med Bevidsthed om sin Værdighed hele Skyer af Tobaksrøg ud i Stuen. Lars kunde straks se, at det var en „farlig stor Bunde“, der ikke saadan var at komme nær for en Bolsmands Søn, som han var. Hjertet sank i Livet paa ham. Og da der lige efter Kaffen med Søsterkagen, som var fulgt umiddelbart efter den varme Mad: Suppe, Risengrød, Klipfisk, Peberrodkød, Flæskesteg, blev budt store Rundtenommer Smørrebrød med Rullepølse og Knapost, samt Øl og Brændevin om til Gæsterne, var Lars rent gaet fra Fodret. En gammel Fyr, der ikke havde danset, men som paa Grund af Heden havde trukket Trøjen af, stod lige ved Siden af Lars og betragtede ham med et forbavset Blik, thi han selv spiste, som om han ikke havde faaet Mad i en Uge. Til sidst sagde han:

— Hvorfor tager Du Dig ikke en Bid Brød?

— Jeg kan ikke mere, sagde Lars.

— Det var dog Satan, om man nogen Tid skulde blive saa mæt, at man ikke kunde æde en Stump Rullepølse og tage et Par Saapianer til.

— Er I her fra Byen? spurgte Lars.

— Ja saa'gu er jeg saa. Men jeg er ellers kun Husmand; jeg har Arbejde hos Søren Olsen.

— Er det en flink Mand at tjene?

— Jeg klager ikke paa Kosten, og det er jo det fornemste.

— Mon han har Brug for en Karl til Majdag?

— Ja saa'gu har han nok saa. Den, vi har, skal i Tjenesten.

Lars's Humør steg nogle Grader. Ved næste Ombæring gav han sig i Kast med en Rundtenom, bed en Snaps over og forrettede sin Hovridans med resigneret Pligtfølelse. Husmanden, der havde fundet Behag i Lars's Ansigt, henvendte sig til en Gaardmand, der ikke var slet saa imponerende som Søren Olsen, og lod ham udpege Lars som en flink Karl. Søren mønstrede ham med dyb Alvor, naar han dansede forbi. Han gav Besked, der gik gennem de samme ceremonielle Mellemlid, at han vilde tale med Lars, der da stedtes for ham inde i Stuen ved Siden af Danselokalet, hvor de gamle spillede Kort, bestandig styrkende sig ved Smørrebrød, Øl og Brændevin, men Søren spillede ikke. Han spadserede frem og tilbage i en politisk-kommunal Diskurs med Skolelæreren. Han standsede sin Gang lidt, da han saa' Lars, maalte ham undersøgende, som naar han saa' paa en